

Kdyby si věci psaly deník...

Z deníku Knihy básní

Ahoj! Jsem ráda, že ses o mně rozhodl(a) číst, protože mám hodně, co ti chci říct.

Úterý

Být knihou básní z městské knihovny, znamená nemít lásku, postrádat pohodlí.

Ztracená mezi atlasy, čekám na čtenáře, jenž půjčí si mě a dá mezi polštáře.

Tíhu encyklopedií už nemohu vystát, nezbyvá doufat, že listovat mnou někdo se chystá.

Středa

Dnes ráno jsem po výletě - posunuli mě blíže k oknu. I hezká místa existují na světě, ze zpěvu ptáků asi se zcvoknu.

Přes záclonu pozoruji děti, hrají si na hřišti, je jich jak smetí. Ani jednoho z nich nenapadne jít do knihovny, vždyť je to snadné.

Čtvrtek

Už jsem snad ani nevěřila, se samotou jsem se smířila. Přišla ale malá holčička, mrkla na mě, rozzářila se jí očička.

Moc jsem se jí líbila, a tak si mě půjčila. Třeba si mě může nechat, s vrácením nemusí spěchat. Nebudu předbíhat dobu, teď jsem s ní a chvíli budu.

Pátek

V autobuse, ve škole, všude tam je bájově. Za jediný den na sté stránce, tomu říkám dobrá práce!

Hezky nám to spolu jde, já poslouchám, ona čte.

Sobota

Při snídani čaj na mě vylila, čím jsem si to jen zasloužila?! Písmenka rozmazaná mám, číst už se jen stěží dám.

Voním po mátě a po ovoci, možná cítím i skořici. Fénem nešlo to zrovna hladce, to je tedy situace. Ostatní knihy budou se mi smát, je hrozné takhle vypadat.

Neděle

Holčička o mě už nejví zájem, na stole ležím jen tak ladem. S ostatními knížkami snažím se konverzovat, já: „Ahoj“ a ony: „Nech mě odpočívat.“

„Tak dobře, jak myslíte, dlouhou chvíli snažím si zkrátit, ale vy pořád jen spíte...“

No tak nevím, kde to bylo lepší? V knihovně, nebo na zaprášené polici? „Hepčíííí!“

Pondělí

Politou nechtěli mě v knihovně, prý si koupí novou knihu básní a výhodně.

Poslali mě na recyklaci, kde si se mnou věru dali práci.

Teď je ze mě papírový drak, pouštějí mě do oblak.